

Villi vyöhyke ry.
12.2.2020

KOMMENTTEJA

Metsät 2030. Metsien hoidon toimintamallin päivitys. Alustava luonnos. Tampereen kaupunki

Erikoispuiden ja jalojen lehtipuiden kuten metsälehmüksien istuttaminen reheville kasvupaikoille on erinomainen linjaus. Se tukee ilmastonmuutokseen sopeutumista ja monimuotoisuuden kehittämistä.

Tekopökölöitä voisi jättää jonkin verran enemmän kuin 2-5 kpl hehtaarilla, kyseisen alueen edellytyksien mukaan tarkennettuna.

Luontoarvojen aktiivisen lisäämisen ja metsien ekologisen ennallistamisen voisi lisätä toimintamalliin mukaan kokeiluluonteisesti. Erilaisia ennallistamisen toimenpiteitä voisi tehdä ulkoilumetsissä kymmenen vuoden aikana esimerkiksi 3-5 kohteella. Lahopuun tuottaminen kaatamalla puita nurin kaivinkoneella tai järjestämällä puiden kaulaustalkoot asukkaille voisivat olla eräitä kokeiltavia toimenpiteitä. Toimenpiteiden jälkeen voisi tehdä seurantaa luontoarvojen kehittymisestä ja kerätä tietoa asukkaiden sekä ulkoilijoiden kokemuksista kokeiluihin liittyen. Kokeiluista voisi tiedottaa maastossa. Ennallistamisen kokeilut Tampereella olisivat valtakunnallisesti merkittäviä, koska kaupunkien ulkoilumetsiä ei ole Suomessa aiemmin juuri ennallistettu.

Avoimempien ja valoisien paahdeympäristöjen luominen etenkin harjujen etelärinteillä (Teivaalanharju, Epilänharju, Kalevanharju jne.) voisi olla kirjattuna toimintamallin tavoitteeksi. Myös harjumetsien paahdeympäristöjen tuottaminen voisi olla kokeiluluonteista. Harjukaupungissa harjumetsät vaativat erityisen tarkastelun ja paahdeympäristöistä voisi tehdä uuden ja kiinnostavan luonnonhoidon kärjen Tampereelle. Toimintamallin luonnoksen yleistävä muotoilu virkistymetsien kerroksellisesta ja eri-ikäisrakenteisesta puustorakenteesta ei sovi harjujen etelärinteisiin. Muissa Suomen harjukaupungeissa ei ole toistaiseksi ryhdytty erityisesti vaalimaan harjumetsien paahdeympäristöjä, vaikka ne ovat uhanalainen luontotyyppi ja ne ovat useiden harvinaisten kasvi- ja hyönteislajien elinympäristöjä. Harjumetsien etelärinteet voisi myös esimerkiksi luokitella arvometsiksi, ja tehdä niille erilliset hoitosuunnitelmat. Selvien harjumetsien lisäksi kantakaupungin ulkoilumetsissä on runsaasti pienempiä hiekka- ja soramaiden metsiköitä, joihin kokeilut paahdeympäristöjen tekemisestä sopisivat (Esimerkiksi Risuharjunpuisto Raholassa).

Kuviokohtaisen tarkastelun lisäksi Tampereen kantakaupungin metsistä voisi hahmottaa alueellisia tai pinnanmuodollisia kokonaisuuksia, joita voisi kehittää omaleimaisella tavalla. Ne voisi tarvittaessa luokitella arvometsiksi ja laatia niiden hoitoa ohjaavan yleisuunnitelman vuorovaikutuksessa kaupunkilaisten kanssa. Esimerkiksi Kaukajärven Hikivuori on kokonaisuus, joka vaatii kokonaisvaltaisen tarkastelun, jotta alueen erityispiirteet tulevat huomioiduiksi ja kehitetyiksi. Solkivuoren yhteistoiminnallinen liito-oravien suojelu- ja hoitometsä on esimerkki, jossa näin on jo toimittu.

Yhteystiedot:

Jere Nieminen
Pj, Villi vyöhyke ry.
040-5224476